

VIDICI

MISAL KRŠČANSKEGA OBČESTVA ALI MISAL ZA KRŠČANSKO OBČESTVO

On koncu leta 1963 bo pri francosko-belgijski založbi Editions Biblica izšel novi francoski misal z naslovom »Missel de l'assemblée chrétienne«. Uredništvo revije *Paroisse et liturgie*, ki je sodelovalo pri izoblikovanju in izdaji novega misala, je že pred izidom (števil. 5/1963, 405—411) razložilo načela, ki so vodila njegove sestavljavce. Ker so ta načela zelo zanimiva in se bomo z enakimi potrebami morali srečati tudi pri nas, jih v kratkem posnemamo:

Na vprašanje, zakaj prirejati nov misal pred izvedbo koncilске liturgične reforme, odgovarjajo z različnimi odgovori, katerih eden je tudi ta, da reforma v celoti ne bo izvedena prej kot v osmih ali desetih letih, to pa je dovolj za življenje novega misala. Drugi odgovor je, da tudi vmesni čas ne bo brez sprememb, ki jih bodo najbrž postopoma uvajali, novi misal naj pa že zdaj nanje vernike in duhovnike pripravi. Zlasti se bo treba pripraviti na spremembo jezika v prvem delu maše, v liturgiji Božje besede. Novi misal, ki je v tem delu maše tiskan samo v francoščini (ne več latinsko-francoski kot večina doslej), naj pomaga pri pastoralni pripravi na novo liturgijo. Prevod mašnih besedil je zelo izboljšán, da bo lahko osnova bodoči uradni izdaji: berila so vzeta iz že odobrenega novega francoskega lekcionarja, antifone in psalmi so v Gélinaujevem prevodu prirejani za resnično petje, vse oracije so prevedene na novo tako, da jih bo mogoče glasno moliti, kadar bo to dovoljeno. Ker so dosedanje izdaje misala imele tiskano obojno besedilo — izvirno in prevod, se je prevod navadno zadovoljeval s približno pravilnostjo; ker naj bi novi prevod imel tudi samostojno vrednost, lepoto, natančnost in blagoglasnost, so prevajavci morali uporabiti precej besed iz bibličnega izrazja, ki jih ni v občem besednem zakladu in so se jih dosedanje izdaje izogibale.

Prostor, ki ga je doslej v misalih zavzemalo latinsko besedilo, so v novem misalu uporabili za številne opombe, v katerih so razložili težja mesta; z njimi so misal hkrati spremenili v priročnik krščanskega nauka in vzgoje. Nedeljska ali celo vsakdanja uporaba novega misala naj krščanskemu laiku omogoči čim več verskega znanja in spodbude za življenje. Številne opombe in razlage bodo vernika vključile v misterij odrešenja, kakor ga Cerkev obhaja v svoji liturgiji. Uvodi v posamezne nedelje in tedne cerkvenega leta se naslanjajo na biblično mašno besedilo, s katerim osvetljujejo različna področja življenja vernikov. Opombe, ki spremljajo posamezna mašna besedila, bodo verniku preko zveličavnega dogodka, ki ga maša obhaja, osvetlile njegovo vsakdanje življenje in ga navajale k apostolatu. Pri svetniških godovih in praznikih razlaga sicer omenja svetnikovo življenje, ne ustavlja se pa preveč ob zunanostih, ampak poudari tisto skrivnost odrešenja, iz katere je svetnik črpal moči za svoje

apostolsko delovanje. Še bolj aktualne hočejo biti tiste opombe, ki opozarjajo na sedanje razmere v krajih, kjer je svetnik živel, ali o obliki apostolata, kateremu je posvetil svoje življenje. Stotine takih drobnih opozoril naj vernike, ki bodo novi misal uporabljali, vključijo v misijonsko, ekumensko in apostolsko delo sedanjega življenja Cerkve.

Revija *Paroisse et liturgie* bo novi misal po izidu deloma ali celo v celoti postala svojim naročnikom, da bi tako čim bolj podprla pastoralno izrabo novih možnosti, ki se v liturgični obnovi odpirajo za življenje Cerkve in posameznega vernika. Tisti, ki gledajo v bodočnost, namreč vedo, da najboljše reforme ne bodo dosegle obnove življenja v Cerkvi, če nanje ne bomo pripravljani. Splošna uvedba živega jezika v prvem delu maše bo dosegla svoj namen le, če bomo dobro pripravljani.

NOVI DVOJEZIČNI OBREDNIKI

Letos je obredna kongregacija potrdila več novih dvojezičnih obrednikov, ki so v liturgično prakso prinesli nekaj novosti. Tak obrednik je dovoljen za uporabo v **Južni Ameriki**, drugačen za škofije na **Poljskem**, deloma pa je nov poročni obrednik za škofijo **Metz** na **Francoskem**.

Poročni obred v **Metzu** (latinsko-francosko-nemški) je odslej precej podoben novemu belgijskemu obredu, ker pa bo najbrž stopnja do splošnega francoskega obrednika, so vanj vnesene nekatere novosti. Duhovnik sprejme zaročenca pri cerkvenih vratih; sprejemni obred vsebuje petje (*Veni Creator* ali kaj drugega) in molitev. Takoj zatem se začne poročna maša, med katero po branju evangelija duhovnik zaročenca nagovori. Šele po izmoljeni antifoni za darovanje sledi zakramentalni obred: zaročenca si izmenjata privolitev v zakon in s tem prejmeta zakrament. Vključitev poročnega obreda v mašo je največja novost tega obrednika, ki vsebuje seveda tudi obred za poroko izven maše.

Poljski obrednik, ki je začel veljati z letošnjo veliko nočjo v vseh poljskih župnijah, nima prevedenih vseh obredov iz Rimskega obrednika in je seveda samo dvojezični, ker so vse bistvene zakramentalne formule in eksorcizmi še vedno latinski. **Previdanje** bolnikov je po zgledu novejših obrednikov urejeno tako, da duhovnik po spovedi podeli najprej sv. maziljenje in šele na koncu sv. obhajilo kot popotnico. Pri obiskovanju bolnikov naj bi duhovnik z molitvami in obredi v bolniku poživil vero (branje evangelija in nekatere molitve) in mu izkazal dejanje ljubezni. Poročni obred, ki je v celoti poljski, vsebuje za uvod *Veni Creator*, branje odlomka sv. pisma ali nagovor, blagoslov prstanov, trojno vprašanje in odgovor (vzameš v zakon?, ostaneš zvest do smrti?, sprejmeš in vzgajaš otroke?), tradicionalno prisego zvestobe (ki jo izgovarjata oba zaročenca drug za drugim), nadenitev prstanov s spremnim besedilom, ki ga govorita novoporočenca: »Moja žena (moj mož), sprejmi pristan — znak zakonske zvestobe — v imenu Očeta in Sina in Svetega Duha«. **Pogrebni obred** se